

ΟΙ ΤΡΟΜΕΡΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο ΛΟΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΣΤΕΠΑΝ ΧΟΒΑΤΣ

Η περιεργή διάλεξις του ραδιοφωνικού σταθμού της Βευδαπέστης. Μία μυστηριώδης συμμορία εγκληματιών. Ο άνθρωπος με τα ψευτικά δακτυλικά αποτυπώματα. Η έρευνας του αστυνομικού Γιόσεφ Ντότσερ. Η τραγική δολοφονία μιας πλουσίας χήρας. Το τελευταίο έγκλημα του μυστηριώδους κακποιού της Βευδαπέστης, κτλ.

Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Βευδαπέστης, που μās πείδωνόμας, εξέπεμπε προς όλες τις αστυνομίες της Ουγγαρίας μία συγκινητική διαβίβα. Έπρόκειτο για τόν κανονισμένο φόρο τιμής στη μνήμη ενός από τους πιο δραστήριους αστυνομικούς, του Γιόσεφ Ντότσερ, ο οποίος δολοφονήθηκε από τόν απαισιώτερο εγκληματία της εποχής μας, τόν Στέπαν Χόβατς. Αυτή η διαβίβα άκουσθηκε από τούς Ούγγρους αστυνομικούς ε΄ εξαίρετη προσοχή. Κατά την διάρκεια της δέξωι στεκόνοταν σε στάσι προσοχής, όπου κ΄ αν ειρρίσκονταν, άκούη και στόν πιο κρυφό αστυνομικό σταθμό. Ήταν μία πολύ συγκινηλί τελετή και πολλοί από τούς κατοίκους της Βευδαπέστης έδειντο τώ βράδην εγκατέλειψαν τις οικιακές απολαύσεις των για να την παρακολουθήσουν. Άλλά πώς συνέβη αυτή η παράδοξη υπόθεση, πού άναστά ωςη την Ουγγαρία ; Πώς δολοφονήθη ο Ντότσερ ; Πρόκειται για ένα έγκλημα, η μάλλον για τώ τελευταίο έγκλημα, ενός αποτρόπαιου δολοφόνου, ο οποίος επί πάντες χρόνια τρομοκρατούσε την Βευδαπέστη. Τά εγκλήματα του όμως ήσαν πάντα άριστοτεχνικά και ποτέ δέν άφηνε τά πρακτικά ίχνη του. Για να παραλύσει τούς αστυνομικούς, είχε μία μεγάλη συλλογή γωνιών από ανθρώπινο δέρμα, τά όποια φυσικά άφηναν τά δακτυλικά αποτυπώματα τώ δερμάτω, τού πεθονέοντο, άπό τόν όποιον είχε άναρμωθή ! Τώ παράδοξο δέν είναι τί πολλές φορές ο έγκληματος αυτός είχε συλληφθή ως ένοχος και είχε οδηγηθή μέχρι της Εισαγγελίας, εκεί όμως ήναγκαζόντο να τόν άρρίσουν ελεύθερο, γιατί δέν ήσαν άνοχοι ο σ' ο χ' α' εναντίον του. Άλλοστε πάντα κάθε τόν έγκλημα φημιόνται, εκ πρώτης όψεως, ότι είχε διαπραχθή από άνθρωπο πρωτόπειρο, ο όποιος σε κάθε βήμα τόν άφηνε κ΄ από ένα ίχνος. Πότε ένα μισοτιμώμενο κωνί τεύχραρον στό πάτωμα και τότε τώ μαχαίρι του. Μά τις περισσότερες φορές άφηνε εύδιάκριτα παντού τά δακτυλικά αποτυπώματά του, σάν να μην ήξερε ότι ήσαν τά μόνο πού μπορούσαν να τόν προδώσουν. Στην άρχή ο αστυνομικός, μόλις έβρισκαν στό δωμάτιο τού δολοφόνου, έβρισαν τά χέρια τουσ από τί χαρά τουσ. Ο δολοφόνος δέν μπορούσε να τούς ξεφύγει, γιατί είχε άφήσει ένα σωρό ίχνη. "Έπειτα όμως άναγκάζοντοσ να παραδεχθούν ότι αυτός ο εγκληματίας δέν ήταν πρω όπειρος, άλλα ένας άριστοτέχνης, ο όποιος θα έλεγε κανείς ότι δ ασκεδάς μαζί τουσ. Μά μήπως ήταν ένας ; "Όλα τά συντακτικά έγκλήματα, πού είχαν σημασία τά τελευταία χρόνια στη Βευδαπέστη, ήσαν όμοια στην έκτέλεση, μά άφηναν πάντοτε διαφορετικά ίχνη. Ο δολοφόνος σκότωνε πάντα τώ θύμα του, ένα κοινό άν. "Έπειτα με την ήσυχία του τώ λήστευε κ΄ ξεπληνίζετο άθόρως, όπως είχε έθωοι. Τά λαγονικά της Γενικής Άσφαλείας είχαν πεισματωθή.

Ο τρομερός Στέπαν Χόβατς

—Φαίνεται ότι αυτοί οι άπαισιδο δολοφόνου θα έχουν βγή από τί σχολή κανενός μεγάλου καταργάη, ο όποιος τούς διδάξε ένα μόνο, μά άποτελεσματικό τρόπο να ξεκαθαρίζουν τώ θύμα τουσ, έλεγαν στις συσκέψεις τουσ ο αστυνομικοί.

Ο μόνος πού δέν μιλούσε και δέν έλάβαινε μένος στις συζητήσεις τουσ, ήταν ο αστυνομικός Γιόσεφ Ντότσερ. Με κατεδάσμηνη τί ρεμπουτίλκα ως τά φρούδια, φάγαγε και έφίσηγε σάν φάλαμα, κάντας άπόλυτα και τί νύχτα γιφάξοι στά ύποπτα κέντρα της Βευδαπέστης. "Όλοι οι κακοποί στην έμ'άνωσι του άζούσαν με τρώμα κ΄ άπεφηναν να τόν άναρρίψουν κατά πρόσωπο. "Ο μόνος πού δέν τόν λογάριζε, ήταν ο Στέπαν Χόβατς. Καθόταν πολλές φορές στό ίδιο τραπέζι μ΄ αυτόν, άστεινόναν μαζί του και κάθε τόσο τόν ρώταγε γιατί ήταν στενοχωρημένος κ΄ αν μπορούσε να τόν βοηθήσει σε τίποτε. Αυτή η θρασύη του Χόβατς δέν άφηνσε να κινήη την περιέργεια του Ντότσερ. Φαινόταν καθαρά ότι τόν κοροϊδένε. Άλλά για πού λόγo ; Ο Στέπαν Χόβατς δέν ήταν κανείς μεγάλου κακοποιού. Η πόνος εδουλειγές του με την άδυναμία ήσαν κάτι άσημαντες κλοπές και μία ύπόθεσι λαθρεπιμπορίου. Τότε γιατί τού άφισε να διασκεδάη με τί στενοχώρια του αστυνομικού ; Μήπως είχε καμιά σχέση με τ΄ άνατριχασιτικά έγκλήματα ;

—Άκουσε, Χόβατς, τού έλετε τέλος μία μέρα ο Ντότσερ, μ΄ ένα ανωματικό βήρος. Νοιώσεις, φαίνεται, ότι εσύ είσαι η γάτα κ΄ εγώ τώ πορνίσι, γ΄ α΄ ο παύσις και διασκεδάσεις μαζί μου. Μά πρόσεξε καλά μη συμβαίνει τώ αντίθετο ! Σεχνός λοιπόν ότι είμαι ο αστυνομικός Γιόσεφ Ντότσερ ; ...

Ο κακοποός γέλασε δυνατά, μά τώ συνηθισμένο ειρωνικό βήρος του, και τού άπάντησε :

—Και τί μ΄ ενδιαφέρει έμένα ; Έγώ έχω ξεφύτσει από πολλού τούς λογαριασμούς μου μαζί σου. Γειά σου, κύριε Ντότσερ. Μ΄ είναι δέν μπορεί κανείς να κουνεντιάσει. Τώ μάτι σου έχει θολώσει να φάγη για να βρή τούς τελευταίους εγκληματίας...

Κ΄ έκανε να φύγη από τώ τραπέζι. Την ίδια στιγμή όμως τόν άρπάξε από τώ χέρι ο αστυνομικός και κεντάζοντάς τον στά μάτια, τού φώναξε :

—Θέλω να βρω τόν εγκληματία ! Γιατί ένας άνθρωπος έχει κάνει όλα τά έγκλήματα πούγιναν τελευταία Λ...

Ο Στέπαν Χόβατς έκανε μία νευρική κίνηση από την ταραχή του, πράγμα πού δέν έπέμεγε την προσοχή τού αστυνομικού, ο όποιος τού κρατούσε τώ χέρι.

—Ο διάβολος να με πάρη, έλεε χτυπώντας τί γροθιά του με πείσμα στό τραπέζι, όταν έφανε δ κακοποός, αν δέν είνε σωστή η παρατήρησι μου. Δέν μπορούν πω έ δέκα άνθρωποι να εγκληματούν πάντα με τόν ίδιο ύποδειγματικό τρόπο. Κάτι συμβαίνει έδώκερα !... Άλλά τί σχέση έχει ο Χόβατς μ΄ αυτή την ύπόθεσι ;

Αυτό ήταν τώ μυσήρο πού βασάνιζε τόν αστυνομικό.

Πέρασαν μερικές άκούη μέρες μάταιου άναζητήσουν. "Όταν έντελώς άπόφασ α, συνέβη ένα άνατριχασιτικό έγκλημα. Μά πλουσία χήρα, η κ. Μαρία Τούνεζ, βρέθηκε από την ύσωση κόρη της Μάρθα δολοφονημένη μία νύχ α στό κω-ββάτι της. "Ο εγκληματίας της είχε κερφώσει τώ μαχαίρι του με μεγάλη επιδεξέση στην καρδιά και την είχε άρμει στόν τόπο. "Έπειτα άνοξε τά διάφορα σωτήρα της, πήρε όσα λεπτά βρήκε εκεί μέσα κ΄ έφυγε με την ήσυχία του.

Τώ έγκλημα είχε γίνει μεταξύ της 11ης και 12ης, τώ ώρα δηλαδή πού η κόρη της μαζί με τόν άρραβωνισιακό της βραδονόντοσ στό θέατρο. Νοωρίτερα άπεκλείετο να είχε γίνει, γιατί πάντα η πλουσία χήρα έπεφτε στό κωββάτι της στας δέκα, ο έδωκε καμιά ώρα κ΄ έπειτα την έπαινε ο έθνος. Τώ παράδοξο είναι ότι κ΄ αυτή η δολοφονία είχε γίνει με τόν τρόπο τόν άλλων κ΄ ο εγκληματίας είχε άρμει πάλι ένα πλήθος δακτυλικά αποτυπώματα, τά όποια φυσικά δέν ταίρ'άσαν με τ΄ αποτυπώματα κανενός γνωστού εγκληματιού. Τόν λόγο λοιπόν είχε πάλι ο μυστηριώδης άγνωστος...

"Όταν τώ έμασε αυτό την άλλη μέρα ο Γιόσεφ Ντότσερ, έμεινε σκεπτικός. Είχε πρόσει να τόν παραμένε βράδην ο Στέπαν Χόβατς είχε άρμεισ παραδόξως να βγθη στό ύποπτο νυχτερινό κέντρο, πού συνήθιζε να πηγαίνει, κ΄ ότι ήταν η μόνη φορά πού άπέμεγε να ειρρωγεθί τόν αστυνομικό. Αυτό παραξένεγε κάπως τόν Ντότσερ, ο όποιος κατόρθωσε να μάθη ότι ο Χόβατς είχε βγθη στό κέντρο μετά τά μεσάνυχτα κ΄ ότι φαινόταν λιγάτα παραγμένους. Δίχως να διατίσει λοιπόν, πήγε στό ύποπτο ξενοδοχείο, όπου έμεινε ο κακοποός, και χωρίς πολλές κωδέσεις τού φώρεσε τίς χιροπέδες και τόν άδήγησε στη Γενική Άσφαλεία.

—Αυτός είναι, έλεε στός αστυνομικούς, ο μυστηριώδης εγκληματίας, ο όποιος διάπραξε και την δολοφονία της κ. Τούνεζ.

Οι συνάδελφοί του όμως, πού ήξεραν τόν Στέπαν Χόβατς για αντραχάτη, δηλαδή μικρο-άναν μερικές επιπολείες ερωτήσεις, τόν άρριαν ελεύθερο.

Ο Γιόσεφ Ντότσερ πήγανε να σκάη από τώ κακό του. Γύριζε σάν τρελλός τί νύχτα στους έρημους δρόμους, κινούσε με προσοχή τούς ύποπτους διαβάτες και τούς έρευνούσε, μά δέν κατόρθενε να συλλάβη τόν άόμοτο εγκληματία. Τότε άναγκάστηκε να μετασηριεθί την άόλυθη μέθοδο : Έγκατέλειπε τίς διάφορες παρακολουθήσεις του κ΄ άρχισε να έπι-ρηθ άγωνα τόν Στέπαν Χόβατς, ο όποιος έξουλοφονούσε την ίδια έκτελητή ζωή του. Έγινε η σκιά του. "Όλη τί μέρα και τί νύχτα τόν πρόσεξε, χωρίς ο κακοποός να τόν άντιληφθή, κ΄ επί τέλους κατόρθωσε να διαφωρί τώ σκοτεινό μυστήριο τού άγνωστού εγκληματιού.

Μά νύχτα, έδώ και λίγο καιρό, είδε τόν Χόβατς στις 12 η ώρα να πηγαίνει με χίλιες προφυλάξεις από τώ παράθυρο τού ξενοδοχείου του και να γιστριάζει άθόρως στό δρόμο. Φορούσε κάτι παράξενα λαπατσιάνα παπούτσια, έντελως άθόρως. Ο Ντότσερ τόν παρακολούθησε άθέατος κ΄ ύστερ' από λίγη ώρα τόν είδε να πλησιάζη ο΄ ένα μέγαρο, πού ήταν βυθισμένο στό σκοτάδι. Στάθηκε ένα λεπτό μπρος ά του, φώρεσε κάτι μακρρά γάντια κ΄ έπειτα με άξιοβασιότητα ενθυσία, πατώντας στις προεξοχές τού τώχου, σκαρτάωσε ως τώ δεύτερο πάτωμα και πήδησε στό μπαλκόνι. "Ο αστυνομικός δέν έλασε καιρό. Με ψυχραιμία διέρρηξε την έξώπορτα τού μεγάρου, ανέβηκε τρέχοντας τίς

σκάλες, έφτασε στο δεύτερο πάτωμα κι άναψε το φως του διαδρόμου, ένω άρχισε να σφριγίζει με την αστυνομική σφριγίτρα του. Άπ' όλα τα σημεία του δρόμου φάνηκε τότε να έρχονται μερκοί άστυνόμοι. Ο Ντύτσορ τους φώναξε από το παρουντο να μην άφρισαν κανέναν να βγεί από το σπίτι κι έπειτα άρχισε ν' άνοιγει τις πορτές των διαφόρων δωμάτων. 'Απόστο οι έννομοι του μεγάρου κι' οι υπηρέτες είχαν πεταχτεί έντρομοί από τα κρεβάτια τους κι είχαν βγεί στους διαδρόμους για να δουν τι συμβαίνει.

—Μην κινήθεις κανείς από τη θέση του, άν θέλει τη ζωή του ! τους φώναξε ο άστυνόμος, βγάζοντας το περίσσοφό του.

Και με την ίδια ψυχραιμία κάθε δωμάτιο που έφτανε τους προσεχτικά, το κλειδώνει. Τέλος έφτασε και στο δωμάτιο με το μπαλκόνι. 'Ηταν ή κρεβάτι ομαίρια της έπισκεπτήτριας του μεγάρου, μιάς άρκετά πλούσιας Γερμανίδας, της κρόου Δωροθέας 'Ινομπεργκ. 'Η Γερμανίδα άριστοκράτισσα, μόλις είδε τον άστυνόμο να μπαίνει με το πσάλο στο χέρι, έβγαλε μιά κραυγή τρόμου και λιποθύμησε. Και τότε συνέβη το δράμα.

Ένώ ο άστυνόμος έφτανε τους προσεχτικά πίσω από τις κουρτίνες για να βρή τον έγκληματία, την ίδια στιγμή δέχτηκε στην πλάτη πέτε σφαιρές και κατέπεσε καταγής νεκρός. Ο δολοφόνος, κρυμμένος κάτω από το κρεβάτι της 'Ινομπεργκ, τον είχε πυροβολήσει, με την έλπίδα ότι θα καταφύγουν να διαφύγει. Μια ό άστυνόμοι είχαν περικυλώσει το μέγαρο και πολλοί άπ' αυτούς, στο άκουσμα των πυροβολισμών, έτρεξαν κι' ανέβηκαν ως τον τέτο του δωματίου. Έτσι ο Στέφαν Χόβατς συνελήφθη, ένώ ο άστυνόμος Γιόσεφ Ντύτσορ μεταφέρρετο στο πλησιέστερο νοσοκομείο. Μά ήταν μιά νεκρός. 'Η έρευνα του δολοφόνου δεν άφησε ν' άποκαλυφθεί καταληκτικά πράγματα. Μένω στις τοσιές του βρέθηκαν δέκα ζευγάρια γάντια από ανθρώπινο δέρμα, τον όποιον τα δακτυλικά άποτυπώματα ήσαν τα ίδια με τ' άποτυπώματα που έβρισκαν οι άστυνομοί κατά τα τελευταία έγκλημάτια. Δεν ίσχυε, λοιπόν, καμιά άμφιβολία ότι ο άόρατος έγκληματίας ήταν ο Στέφαν Χόβατς κι' ό έ είχε διαπεί ο άστυνομικός Ντύτσορ όταν τους έλεγε να τον συλλάβουν. Άπό τη λίσσα τους οι άστυνομικοί για το θάνατο του συναδέλφου τους, έθωάάνσαν τον κατοφρογο και τέλος τον παρέδωσαν στο Κακοφυγητικό, το όποιο τον κατέδικασε σε θάνατο.

Η έκτέλεσις του Στέφαν Χόβατς έγινε άμέσως μετά την άποφασί του δικαστηρίου, προς παραδειγματισμό.

Όσο για το νεκρό του ήρωικού άστυνομικού Γιόσεφ Ντύτσορ, έτάφη δαπάναις του Κράτους και την κηδεία τον παρακολούθησαν όλοι οι άστυνομικοί και ο ίσοργός των Ένωπρωικών της Ογγαρίας.

Μ' αυτή τη θυσία όμως του γενναίου Ντύτσορ, ή Βουδαπέστη άπληλώς από τον πό έπικίνδυνο και τον πό τρομερό έγκληματία της, τον άόρατο Στέφαν Χόβατς.

ZAN KOAMIH

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ

'Ιδού και μιά ανέκδοτη αφήγησης, που άφορρά τον τρόπο με τον όποιο στις 5 'Ιουλίου του 1809, ο Μέγας Ναπολεων έκήρυξε έκπτομα από την κοσμητική έξουσία και έφυλάκιος τον πάπα Πιον Ζ'.

Την εποχή εκείνη οι πάπαι είχαν την έδρα τους στα σημερινά ανάκτορα του Κυρηναιίου. Έκει, λοιπόν, συνάντησε ο άπεισταλμένος του αυτοκράτορος, στρατηγός Ραφέ, τον πάπα Πιον Ζ' και τον εκάλεσε εκ μερους του Ναπολεόντος να παραιτηθί από την κοσμητική έξουσία του.

—Δέν δύναικα, άπάντησε στο Γάλλο στρατηγό ο πάπας. —Άν παραιτηθί ή άγιότησσ σας, όλα θα συμείδαστούν, παρρηγήσε ο στρατηγός.

—Δέν δύναικα, δέν όφείλω, δέν θέλω... 'Ωρκίσθην εις τον Θεόν να διατηρήσω εις την Έκκλησίαν τά Κράτη της και δέν θα παραδώ τον όρκο μου! έτόνισε και πάλιν ο πάπας.

—Τότε, άγιε πάτερ, δέν θέλω άλλη λύσι, παρά να άπαγάγω την άγιότητά σας! του είπε όρβά-κοφτά ο στρατηγός. —Πηγαίνουεν! "Ας γίνι το θέλημα του Θεού! άποκρίθηκε ο πάπας.

Και άκολούθησε τον στρατηγό, αιχμάλωτος πλέον του Μεγάλου Ναπολεόντος!

ΓΝΩΜΙΚΑ

Τό δημιουργικό ταλέντο των γυναικών εινε άδιαφορηεκόητο. 'Η Ικανότησ του να δημιουργήθι κανείς έξαρτάται από την Ικανότησ του να αισθάνεται. "Αν λοιπόν άρνούνται την πρώτη Ικανότησ στη γυναικα, θάπρεπε να της άρνηθούν και τη δεύτερη.

Κυρία Λουίζα Κολλέτ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΗΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΤΕ

—Ο νεαρός "Αγγλος ποδηλάτης "Όσοι Νικόλαον, ήμιας 24 χρόνων, κατώφωσε να δανήση με το ποδηλάτο του μια άπόστασι 43.000 μιλων μέσα σε 365 μέρες.

—Τό κατορθώμα του αυτό άποτελεί νέο ποδηλατικό ρεκόρ.

—'Η μεγαλύτερη άνομιείλις και περιττή προσπάθεια των σερών ήταν ή συνταξις και ή έκδοσις άπ' αυτούς μιάς Κινέζικης Έργολοιπιδείας κατά τον 15ον αιώνα.

—Μολονότι ή Έγκυκλοπαίδεια αυτή άποτελείτο από 917.000 σέλλες και ή έκδοσις της έσείχεσε τεράστια ποσά, όπόσος, μιλια άνθρώπων, την έπαισαν στα χέρια τους και την έμελέτησαν, διό έ—έτος των άλλων—έξεδόθη...εις τρία μόνον άντίτυπα !.

—Οι κίνηθοι μοτορών να με αεανήσουν βάρη έκάτο φορές μεγαλύτερα από το βάρος του σώματός των.

—Στό αρχιλοπείλις των νήσων, τα όποια βρισκόνται γύρω από τη Στοκχόλμη, λειτουργεί μια πλοκή όδοντολογική κλινική, ή όποια έξουληγετεί όλους τους προσοφθόνους κατοίκους των νήσων, που ηληγόνται εκεί για να περουνό το καλοκαίρι τους.

—Τά έγκλίματα της περιήρησε δόφωτος του Παναμά έβγαν έδώ και είκοσι χρόνια.

—Τά πορθημια δέ, τα όποια έχει εισπράξει ως σήμερα τό τρισί των Έταρεών που κατασκευάζουν την διόρυγα, ανερχόνται σε 68 εκατομμύρια Άγγλικές λίρες.

—Στις 4 Σεπτεμβρίου του έτους 1882 ο λοχίας Τζον Σοντράς άπληλώς από τά σταθισώματα του ναυπηγόντα, έπειθί υπερέχει από την καρδιά του.

—Ο λοχίας αυτός υπηρετούσε επί 18 χρόνια στο σύνταγμα των Λογχοφόρων, το όποιο άποτελείσε τότε την σωματοφυλακή της βασιλίσσας της Άγγλίας Βικτωρίας.

—Σήμερα ο λοχίας αυτός εινε 93 χρόνων κι' έθακολοιέται να παίρη τη συνταξί του.

—Ένας χειροφρογός της πλαστικής λατρικής, για να έπισκευάζει τον λάριγγα ενός πελάτου του, μεταχειρίστηκε ένα κομμάτι δέγμα ος, το όποιο έβγαλε από τό λαμό του ίδιου του πελάτη του.

—'Η έγχειρησις επέτιξε και ή άνομιείλις του δέγματος του λάριγγος έγινε εικόλως, ταχέως και κανονικός.

—Δυστυχώς όμως, στο κομμάτι αυτό της έπιτερομίδος άρχισαν να φτωχόνουν τριχες—ή τριχες των γενειώνων—και σήμερα ο άνθρώπος αυτός δυσκολεύεται να καταπεί τις τροφές.

—Τόν τελευταίο καρφο ό έπιστήμονες κατοφρωσαν ν' άπομονώσουν τό σπανιότατο μετάλλο, τό γνωστό με τό όνομα «'Ακτινίον».

—Μιά όνγιά αυτού του πολιτισμοτάτου μετάλλου στοιχίζει 200.000 λίρες !

—Τό «ακτινίον» έκπεπειτα ραδιοενεργητικέσ άχ ίνεσ, μεγαλύτερες μάλιστα δυνάμεις από τις άγρινεσ του ραδιου.

—'Η ότιμομηχανή ενός έξοφρες, σε κάθε μίλι που δανύει, καταναλώσει δώδεκα γαλιόνα νερό.

—Τό σώμα ενός κανονικού και ύγιους άνθρώπου φτάνει στο μεγαλύτερο βάρος του στην ήμια των 40 χρόνων.

—Ένας ύγιης άνθρώπος άναντίκει κανονικός είκοσι φορές στο λεπτό, ήτοι 1.200 φορές την ώρα.

—Οι κάτοικοι της Ουαλλίας άπαγορεύουν την φωτογράφησ των κοιλών.

—'Η άπαγορεύεισι αυτή όφείλεται σε μιά παράδοσι του τόπου, σύμφωνα με την όποια ό φωτογραφικός φακός διασαρτέει τον φερετό κόσμο και ή διασαρτέεισι του αυτή προκαλεί...έπιζοσιτία !

—Στό σιηροδομικό σταθμό της Νιού Στρίτ, στο Μπριονγχαμ της Άγγλίας, σταθιεύουν και διερχόνται κάθε 24 ώρες 700 τραίνα !

—Ένα τηλεγράφημα για να φτάση άπ' τό ένα άκρο ως τό άλλο του Άτλαντικού 'Ωκεανού χρειάζεται τρία λεπτά.

—Άηλαδή, κατ' άνάλογίαν, δανύει 700 μίλια στο δευτεροέλεπτο.

—'Η μικρή πόλις Ουέθδα, στο βασίλειο Νταρμινέ των 'Ινδιών, εινε περιφρονη για τό ναό των φειδιών.

—Ο πρωτότυπος αυτός ναός εινε ένα μακρό και έλικοειδέσ κτίριο, σε σχήμα φειδιού, μέσα στο όποιο οι 'Ινδοί ίερείς διατηρούν 1.000 φειδια, διαφόρων μεγεθών.

—Τά φειδια αυτά εινε ίερά και τά ταΐζουν με ποιλιά και βατράχια; τα όποια κουβαλούν ως άφιερωμάτια ό 'Ιθαγενείς.

—Σ' όλο τον κόσμο ύπάρχουν—έν ενεργεία—περί τις 100.000 άτιμομηχανές.

—Στά θεμέλια του περιήρητου Σινικού Τείχους εινε χτισμένο 5.000 άνθρώποι, κομπούοι του καρπού έκείνου, έπικανώνοθέταται !

—Ένας ταχίς άναγνώστης μορεεί να διαδύση 400 λέξες στο λεπτό.

—Στό Σουάν τ' άλωγα πεταλόνονται με τό δέγμα της καυλάσ.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

